

XXVIII. EVF. 1928. JÚL.—AUG.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYVÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 l.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanum nyomda és könyvkiadó r. a. Budapest.

TARTALOM: *Dr. Neszmélyi Gyula*: Hivatásunk. — *kolosi K. Alojzia*: Az én munkám. — *Óhegyi Balázs*: Tudom. — *Dr. Fürt Leander*: Bepillantás Jézus Szívébe. — *Dr. Nagelreiter Alajos*: Oltáregylet és Mária-kongregáció. — *Dr. Mátrai Gyula*: † Herceg Hohenlohe Klodvigné. — *Dr. Tiefenthaler József*: Primícia az Örökimádásban. — *Király Ödönne*: Emlékeimből. — *M.*: Hangok egy lélek szentélyéből. — *Oltáregyleti élet*. — Halottaink.

Mélyen tisztelt olvasóinkat szeretettel kérjük a vakációban az Örökimádás melletti buzgó apostolkodásra. 2 P 50 fillér olyan csekély összeg, hogy szegény emberek is elő tudnak fizetni folyóiratunkra, ha egy kis buzdítás megindítja jóakarukat.

***

Herdernek ismét két igen praktikus, a nép számára írt liturgikus könyve jelent meg. Az egyik *«Zum Altare Gottes will ich treten»* (Im Anschluss an Schottes Messbücher, herausgegeben vom Otto Bihlmeyer O. S. B.). A mi Szunyogh Xavérunk által szerkesztett misekönyvhöz hasonló a németnyelvű ifjúságnak szánt olcsó kiadású imakönyv, melyből az Egyház miseszövegeivel lehet imádkozni. Tartalmaz azonkívül különféle alkalmi imákat, gyónási és áldozási előkészületet és hálaadást is, a Jézus Szíve és loretoi litániákkal.

A másik *«Das Kind bei der heiligen Messe»*. Egészen kis gyermekeknek való, a liturgikus szellemnek megfelelő képes kis olcsó imakönyv ugyanazon szerzőtől. A szentmise minden egyes jelenetének előbb rövid magyarázatát, azután pár soros megfelelő imát közöl. Igen ügyes németajkú gyermekeknek.

***

Kirschner Antal szalézi misszionárius első ünnepélyes szentmiséje július 31-én reggel 9 órakor lesz az Örökimádásban.

***

Jelen számunk július-augusztusra szóló összevont szám.

«Mint egykor a Noé bárkájából kiszálló emberiségnek barátságos szövetsége jeléül Isten a felhőkön látszó szivárványt mutatta, úgy az újabb kor zavaros idején, amikor a janzenista eretnecség, mely az Isten igazi szeretetével annyira ellentétes és Őt inkább rettenetes bírát, mint jóságos atyát állította a világ elé, a kegyes Jézus szentséges Szívét mint a béke és szeretet zászlaját emelte a nemzetek elé...»

XI. Pius pápa *«Misericordissimus Redemptor»* enciklikájából.

HIVATÁSUNK

A SZENTSÉGI Úr Jézus tábora mindig mélységes imádással tekintett az oltáriszentségi Szentséges Szívre. Az Oltáregyesület tagjainak imádásai, engesztelő szentáldozásai ennek a Szívnek örök oltárán mutattattak be a megsértett isteni Fölségnek. S most, hogy dicsőségesen uralkodó Szentatyánk, XI. Piusz pápa a május 8-án kiadott «Miserentissimus Redemptor» (A Kegyességes Megváltó) kezdetű enciklikájával a Szentséges Szív általános engesztelésére hívja föl a katolikus világot, kell hogy különösen mi érezzük át újra és mélységesen — már eddig is az enciklika szellemében gyakorolt — hivatásunkat.

A Szentatya időszaki körlevele a Szentszív-kultuszt alapos történeti és logikai megvilágításba helyezi, bemutatván fejlődését kezdetétől fogva és hangoztatván mostani korszerűségét. A Szentséges Szív kinyilatkoztatását a jó Isten irgalma új szívárványának, a béke zászlajának nevezi. Dícséri az első pénteki szentáldozás lélekemelő szokását és különösen önmagunknak az Úr Szentséges Szívének való felajánlását, amely már nemcsak egyes családokban szokás, de intézetekben, hivatalok-, városok- sőt országokban is. Amikor az egyház ellenségeinek gyűlölettől tajtékzó ajkáról folyton halljuk, hogy «nem akarjuk, hogy ez uralkodjék rajtunk», ugyanakkor az igazi keresztények Jézus Szentséges Szívére tekintve kiáltják «Krisztusnak kell uralomra jutnia». De a Szentszív-tisztelete ezen dícsérendő módjai mellett különösen hangsúlyozni kívánja a Szentatya az engesztelő reparációt, mellyel Jézus Szentséges Szívének tartozunk. Kötelez bennünket erre nemcsak a bűneinkkel megsértett igazságosság, de a szeretet is, mellyel kell hogy együttérezzünk Krisztussal, «akit bűneinkért gyalázatokkal halmoztak el.» Ami saját elégtételünk és engesztelésünk akkor lesz megfelelő, ha Krisztuséval egyesül: ha Krisztus önmegtagadásait tüntetjük fel magunkban, ha vele együtt misztikus módon keresztre feszítjük magunkat. Ebből a gondolatból fakad az engesztelő (reparatrix) szentáldozás és szentóra.

Az Országos Középponti Oltáregyesület, az Örökimádás-templom reparatrix szerzetesnői révén ismeri már mindkét módját az isteni Szív engesztelésének. Az engesztelő szentáldozás az Oltáregyesületnek mindig fontos programpontja volt, a szentórát új formájában (a szószékről vezetve három elmélkedési ponttal — közben ének — a 4. negyedóra az oltárnál áldással) a reparatrix apácák hozták Magyarországra.

Most a Szentatyá egyenesen megnevezi a reparatrix szellemet, mint amely legmegfelelőbb arra, hogy megengesztelje az Úr eucharisztikus Szívét.

Az Oltáregyesület kettős hivatásának ez programszerűen első része.

Vigyünk bele ebbe a hivatásba sok bensőséget és lelkiséget. Az Oltáregyesület minden törekvése odairányuljon, hogy Jézus Szentséges Szíve felé az ő tagjainak lelkéből áradjon a legigazibb engesztelés, amely ott születik a szentségi Jézus előtt és ott áldoztatik föl az oltáregyesületi tag lelkében Jézus eucharisztikus Szívének oltarán.

Éljük át Krisztus élményeit engeszteléseink alkalmával.

A szentórán járja be a lelkünk Krisztus tekintetével egyesülve a bűnös világot; lássa meg az ördög szörnyű kártevéseit; tekintsen bele azoknak a lelkébe, akik a bűn sötéttségében ülnek, a «halál árnyékában» és még inkább vegye észre a Krisztus országa ellen folytonosan támadást vezető szabadkőműves- és bolsevistavezéreket, akik mérhetetlen kárára vannak Krisztus egyházának és a bűnök kimondhatlan szennyével inzultálják és szomorítják Jézus imáadásraméltó jóságos Szívét. Minden szörnyű inzultus látásakor térjen vissza lelkünk a Szentszív sebén át az «Isten szent fölségének templomába» és öntse ki hűséges szeretetének és mélységes imáadásának engesztelését. Ajánlja föl abbeli elhatározását, hogy nem akar önmaga és családjával Jézus eucharisztikus Szívének szomorúságot okozni olyan látványosságokkal, amelyek az imént borzadályt keltettek lelkében. A szentóra elmélkedésének gyümölcsei lelki elhatározások legyenek, amelyeket valóra is váltunk életünkben.

A engesztelő szentáldozásra, amely minden oltáregyleti tagnak havi kötelessége, szintén új buzdítást nyertünk Szentatyánk enciklikájában. Bármennyire is szép és fölemelő a buzgón végzett szentségimádás, még inkább az Úr Szíve szerinti kultusza a legfölségesebb Oltáriszentségnek a szentáldozás. Ebben jutunk legközelebb az Úr Jézushoz, mert egyesülünk vele. *Jézus a szívéünkben!* Ime az alkalom, hogy a gyengédségnek szűzmáriás megnyilvánulásai teremjenek lelkünkben. Máriát helyettesítsük a Szentostyában mintegy kisdedsorsot választott Úr Jézussal szemben. A jeromosí elv alapján — mely szerint az isteni Mester nemcsak szavaival, de minden cselekedetének módozataival is tanítani akart — mondhatjuk, hogy a Szentatyá enciklikája tele van inispirációval és indítások-

kal az Úr személye felé koncentrálandó tökéletes életre. Az igazán jól végzett szentáldozás öntudatos átélésében az elmélkedő léleknek ki kell nyitogatni az Úr Szíve isteni kincstárának szekrényeit. Meg kell csodálnia kegyelemkincseit; a hála és szeretet tömjénfüstjével kell körülölelni valamennyit mindig azzal a tudattal, hogy ezt az én szerencsétlen bűnös embertársaim helyett is teszem.

Az ilyen szentáldozások nyomán fakad az a reparatrix szellem, melyet magyar földre, az Örökimádás-templomba és az Oltáregyesületbe a «Mária Reparatrix» örökimádó apácái hoztak el és tartottak fent már negyedszázadon át. *Szeretnők, ha ennek a szerzetnek a csonka hazában minél előbb nyílnának új háza, hogy minél szélesebb körben terjeszteniék a legméltóságosabb Oltáriszentségben közöttünk élő Úr Jézus iránti szűzmáriás gyengédséget s a Szentatya mostani időszaki körlevelében reparatrix szellemben óhajtott engesztelést.*

Addig is, míg ez megtörténhet, az Oltáregyesület tagjai lássák meg a Szentatya óhajában saját egyesületi főhivatásuk dícsérő approbációját és buzdító előmozdítását. Minél szentebbul fognak ennek élni, annál nagylelkűbben fogják oltáregyleti második hivatásukat is — a szegény templomok fölszerelését — betölteni.

Neszmélyi Gyula dr.

AZ ÉN MUNKÁM.

Napsugaras tarka réten,
Ó! hogy játszana a lelkem!...
Csokrot kötne a két kezem,
Néked adnám én Mindenem!

Kis madárként szólna dalom,
Ez lenne a boldogságom,
Hogyha Rólad énekelve
Felnézhetnék az egekre.

De Te tudod, mivé lettem...
Mióta itt oly csendesen,
Elvonulva megpihentem...
Örök titok most az éltém.

Dé a lelkem, mintha újra
Rálépne a katedrára...
Kátét véve a kezembe,
Úgy nézek a kis szemekbe...

Dolgozom én, most is érzem,
Nem kér pihenést a lelkem.
Mert ha szenvedés is éltém,

E munkát is Érted végzem... *kolosi K. Alojzia.*

T U D O M

Tudom sokan kinevetnek
Mert nem hordok hamis «leplet»,
Hanem szépen, egyszerűen:
Bánatban és víg derűben,
Mindig Feléd haladok
Jézusom, míg meghalok.

Nem kívánom a nagy pompát
Szegény rongyát, az úr dolgát...
Csend is lopva tér be hozzám,
Fény előtt lesütöm orcám:
Jézusom tied vagyok
Mindig, míg csak meghalok.

Add, hogy halkán, szép vidáman
Neked éljek és — ne bánjam,
Ha könnyet szór síró szemem
S kínok között gyötörtetem...
Majd küldesz vigasztalót
Jézusom, ha meghalok.

A világ rossz, nagyon hamis,
Ilyen voltam én magam is,
Pedig nincs boldogság sehol,
Még ottan se, hol zene szól...
Rájuk már mit se adok,
Jézusom tied vagyok.

Ha dolgozom, feléd nézek
S eltűn minden bús igézet
Imádságban a boldogság
Minden percben gondolok Rád,
Amíg élek vagy halok
Jézus! — oly boldog vagyok.

Óhegyi Balázs.

Bepillantás Jézus Szívébe.

(Elmélkedés.)

I. *Előgyakorlat.* Megállok gondolatban a feszület előtt és szemlélem a megnyitott isteni Szívet. «Átfűrt Szívednek sebnyílásán szívárogni látom azt a vért, melyet leszállva trónhelyedről kiontani jöttél üdvömért.» (Sujánszky: Jézus Szentséges Szívéhez.)

II. *Előgyakorlat.* Jézusom engedd, hogy isteni Szívedbe behatoljak, hogy a te Szíved szeretetét megismerjem és viszontszeretetre gyulladjak e Szív iránt.

I. *Pont.* «Jézus Szíve a szeretet lángoló tűzhelye.» Ó ez a szerető isteni Szív, amely az Istent a jászolba vitte, ez a Szív, amelyből fakadt az anyaszentegyház fölséges szervezete, az Eucharisztia csodája, ez a Szív, amely százszor és százszor megbocsájt, ez a Szív, amely földre hozta az eget s e Szívben trónol az a szeretet, amely az Urat leszállította közénk az üdvnek hajnalán. Ez az a Szív, amely nem elégszik meg azzal, hogy

Őt oltárainkon imádjuk, Ő át akarja hidalni azt az úrt, amely a templom szentélye és hajója között van, Neki nem annyira az imádat, mint inkább a szeretet kell. Ezért táplálékunk kíván lenni; mivel nincs semmi, ami oly szorosán vonatkozásban volna a testtel, mint az étel, azért Ő is étel lesz, hogy ezáltal bennünk feloszoljon, a vérünkben lüktessen, bennünk minden parányt betöltsön, hogy már ne akarjunk és ne kívánjunk mást, csak Krisztust. Ime ez az, amikor az Isten szeret! Vajjon egyek vagyunk-e vele?

II. Pont. Ez az a Szív, amelyért vértanuk ezrei dobták oda életüket szent önzetlenséggel; ez az a Szív, amely annyi millió lelket vonz a kolostorok világába. Szív, amely lehajol hozzánk a kegyelem órájában, amely fájdalomokban velünk szenved és az örömeinkben velünk örül, Szív, amely egyre figyel bennünket: közelebb jutottunk-e már hozzá, értjük-e már jobban Őt, szándékai a mi szándékaink, tervei a mi terveink-e?

Jézus Szíve, amely az évek hosszú során át tűri a szentségtörő áldozásokat, a tiszteletlen nevetgélést, beszélgetést, tiszteletlen térdhajtást vagy térdnemhajtást, tűri a szórakozott imákat, lelkiéletünk hanyagságait, rendetlenségeit. Szív, amely mégis körülfon szeretetével és ott hagyva, mintegy megvetve, félretolva a mennyei gyönyöröket, köztünk lakik, mert «kívánva-kíván» velünk lenni. Ismerni akarjátok ezt a Szívet közelebről? Mi rejlik benne? Ami szeretet, irgalom, könyörületeség, jóság, szelídség, szépség, bölcsesség, erény csak van a világon, az mind ebben a Szívben összpontosul. Igen, ez a Szív igazán tárháza minden főlésesnek, magasztosnak, ami a világban megnyilvánul. Bennem ezekből az erényekből mi van meg? Mit kellene megszereznem?

III. Pont. «Jézus Szíve minden szentek gyönyörúsége.» Ez a Szív a szentek birtoka, ők már gyönyörködnek benne. S ez a Szív az én vágyaim középpontja is! «Látni fogjuk Őt!» kiáltott fel egyik templomi prédikációjában Vianney Szent János, az arsi plébános. Igen látni és nem fogunk vele soha betelleni, látni fogjuk a minden jóság és szépség teljességét, látni fogjuk, ha önmehtagadók leszünk, ha nem fáradunk bele a harcba, ha tökéletes cselekedeteket igyekszünk adni Neki, ha naponta előbbre haladunk és naponta, sőt óránként mondjuk: «Most már igazán elkezdem». Mindig kezdeni a tökéletességre vezető utat, de ezáltal folyton előretörni.

Ima. «Jézus Szíve minden szentek gyönyörúsége!» Ha van vágyam, csak az, hogy Szívedért dolgozzam, Szíved tiszteletét terjesszem. Ha van imádság az ajkamon, ez a te Szívedhez szálljon. Ha van kérésem, csak az, hogy Szíved szemléletébe egykor én is elmerülhessek, Szíved legyen az én gyönyörködésem tárgya és «ha majdan eljő a végóra», a te Szívedbe vesess be engem, legkisebb szolgádat. *Dr. Fürt Leander.*

Oltáregylet és Mária-kongregáció.

ITT-OTT felmerült az aggodalom, vajjon a Mária-kongregációk nem veszélyeztetik-e az oltáregyleteket? Vajjon a kongregációkban gyakorolt erőteljesebb Mária-tisztelet nincs-e a Krisztus-imádás hátrányára? Vajjon a kongreganista lehet-e egyúttal oltáregyleti tag? Ilyen aggodalmakat újra és újra rendesen olyan emberek szoktak hangoztatni, akik távol állnak a Mária-kongregációktól és azok szellemét nem ismerik. Aki azonban egyszer megtudta, hogy mit és hogyan működik a kongregáció a lelkekben, hamar és végképen kigyógyul ez alaptalan előítéletből. A kongreganista pedig örvendetes tapasztalásból tudja, hogy a kongregáció egyenes vezető a legméltóságosabb Oltáriszentséghez. Oltáregylet és kongregáció nincs ellentétben egymással, de nem is lehet ellentétben, hanem egymást kiegészítik.

Mint két jó testvér kell, hogy egymással szent fegyverbarátságban éljenek a közös ellenséggel szemben. Az oltáregylet a hatalmasabb és méltóságosabb testvér, mert a szegény templomok egyházi ruhával való ellátása mellett elsőrendű célja a legméltóságosabb Oltáriszentség, azaz Jézus Krisztus imádása. A kongregációnak is nemes és szent a célja, de alsóbbrendű, mint az oltáregyleté. A kongregáció célja t. i. a boldogságos Szűz Mária bensőbb tisztelete.

Évekkel ezelőtt az egyik Mária-kongregáció prézesét névnapjára arany-szegélyű emlékkönyvvel lepte meg, amelybe a kongregáció minden tagja röviden megírta, mi neki a kongregáció. Az albumnak aranybetűs címe ez volt: «Mi nekem a kongregáció?»

Ez album lapjaiból csodálatos dallam csendül ki: a rövid ének mindig új és új változatokban: *Per Mariam ad Jesum*. Mária által Jézushoz. Épülésünkre és okulásunkra íme mutatoul néhány emléksor a kongreganisták emlékkönyvéből!

1. Mit köszönök a kongregációnak? Mária képe előtt állottam és átgondoltam a kérdést. Ekkor csendes ujjongás vonult át a lelkemen Igen, a kongregáció által az égi Anya magához vont. A kongregáció királynéja Jézushoz vezetett, mindig közelebb és közelebb szelid és hű királyszívéhez. Más gazdag és boldogító kincseket is adott nekem a kongregáció, de ha kimondom e szót: «Mária által Jézushoz», akkor érzem hogy az életfogytig való hűség csak csekély hála lehet ily nagy kegyelemért.

2. Seholsem tudtam volna így imádkozni tanulni, mint a kongregációban és senkisémet tudott volna Üdvözítőmhöz oly közel vezetni, mint az égi Anyám. Így a kongregáció egész benső életemet alakította át, erős várammá lett az élet minden harcában és viharában...

3. Életem napja a kongregáció. Mária által Jézushoz, örömmnek forrásához vezet. Megtanít, hogy a mindennapi szenvedést és keresztet örömmel hordozzam. Megtanít mások lelkiüdvösségén dolgozni és sok

megindítást ad a hasonló gondolkodásúak társalgása által. Az Istenért való munka örömét és az időnek az örökkévalóságért való jó kihasználását tanultam ott.

4. Egyet szeretnék még mondani, mit adott nekem a kongregáció

vallási életem számára? Mindenekelőtt Szűz Máriát mindinkább tanultam szeretni és Mária által Jézust is. Anyai keze közelebb vezetett az Üdvözítőhöz. Az eucharisztikus szakosztály útján mindig gyakrabban járultam az Úr asztalához, naponkint meríthetek e kegyelemforrásból, hozhatok magamnak erőt és bátorságot, szeretetet és örömet a mindennapi munkához és ez adja nekem a reményt, hogy majdan Üdvözítőmmel örökre egyesülök...

5. A kongregáció mindenem. Nem szabad ugyan elfelejtenem, hogy jámbor szülőknek köszönöm jó keresztény nevelésemet, de ami a vallási élet mélyebb megismerését és előhaladását illeti, egyedül a kongregációnak köszönöm. Iskolájában tanultam meg jól imádkozni, tanultam önfeledtséggel és egyedül Istennek jó szándékkal dolgozni. Ő tanított meg kisebb s nagyobb kereszteteket alázattal és megnyugvással hordozni. A kongregáció a szentségek rendszeres és gyakori felvételére buzdított, Jézus szentséges Szívéhez vezetett el...

6. A kongregációban tanultam a világot megvetni és az Üdvözítőt szeretni. Feltárt előttem új életet: a lelki életet. Neki köszönöm élettartalmamat és életboldogságomat. Nekem iskola, amelyben megtanultam az elvet, hogy Istenért és országáért egész lélekkel dolgozzak.

Nincs mit tagadni. A mindennapi tapasztalás bizonyítja, hogy a kongregációkban a bensőséges Mária-tisztelet nagyban elősegíti és tökéletesíti az Oltáriszentség imádását és viszont az oltáregyletekben a mélységes Krisztus-imádás a hűséges Mária-tiszteletre segíti és lelkesíti a tagokat.

Oltáregylet és Mária-kongregáció hathatósan támogathatják egymást különleges céljuk elérésében. Tény, hogy a kongreganisták, minél bensőbben tisztelik és szeretik a boldogságos Szűz Máriát, annál mélységesebben imádják és szeretik szent Fiát, Jézus Krisztust és tény, hogy az oltáregyleti tagok, minél inkább imádják és szeretik Jézust, annál jobban tisztelik és szeretik szentséges Anyját, a boldogságos Szent Szűzet. Innét van, hogy a legtöbb kongreganista az oltáregyletnek is tagja és igen sok oltáregyleti tag egyúttal kongreganista. Vagyis nemcsak igaz, hogy Mária által Jézushoz, hanem igaz az is, hogy Jézus által jutnak Máriához legbiztosabban a tagok.

Kívánatos, hogy a két vallásos egyesület egymással szent közösségbe, gyakori érintkezésbe lépjen. Kívánatos, hogy a kongreganisták egyúttal oltáregyleti tagok és az oltáregyleti tagok egyúttal kongreganisták is legyenek, vagy legalább a Mária-kongregációk tagjai az oltáregyletek tagjaival közös nagyfontosságú célok megvalósításában összefogjanak, szorosabb összeköttetésbe lépjenek, egymást támogassák. Így például a győri kongreganisták a győri oltáregyleti tagokkal karöltve minden hónap első vasárnapján reggel 8 órától délután 5 óráig szentségimádást rendeznek, amikor is félóránként egymást felváltják az Úr Jézus előtt való

hódolásukban. A kongreganisták készségesen segíthetnének az oltáregyletnek egyházi ruhák elkészítésében...

Szóval kongreganista kéz oltáregyleti kézben. Vállvetve segítsék egymást. A Mária-kongregációk ajánlják tagjaiknak az oltáregyletet és az oltáregyletek viszont ajánlják tagjaiknak a Mária-kongregációt. E kölcsönös támogatásnak örvendetes eredménye lesz a mély, virágzó és boldogító hitéletben.

Dr. Nagelreiter Alajos.

† Herceg Hohenlohe Klodvigné.

Eltemettük őt, a mindig kedves, előzékeny, mosolygós, galambösz hercegasszonyt. Olyan hirtelen jött halála híre. Vesebajból eredő vérmérgezés ölte meg kínos haláltusa után. Az «Örökimádás» úrnapi oltáráról még vittek neki virágot a várbeli terjesztők, hogy vigasztalják vele. Amint ezek a virágok kiadták illatukat s hervadó fejüket halálnak eresztették, az ő kegyelemillatos lelke is elszállt porhüvelyéből, lecsukódott jószágos két szeme és sokaknak — akik szeretete kiáradásait élvezték — nagy fájdalmára megszűnt dobogni nemes nagyasszonyi szíve.

De nem azért vettük mi kezünkbe a tollat, hogy keseregjünk, hisz «drágalátos, az Úr előtt igaz híveinek halála», hanem, hogy magunk elé állítsunk követendő például mindent, amit csak tőle a szentségi Úr Jézus példája szerintinek láttunk.

Ott volt mindig közöttünk, amikor csak tehette. A várbeli — különösen az ő számára — nem kis fáradságot jelentő körmeneteken, a központi munkaórákon, kongregációs gyűléseken. *Nem sajnálta önmagát, ha az Úr Jézus dicsőségéért kellett áldozatot hoznia.* Mindig gyérebbe lesz az ilyen lelkek száma, ellenkezőleg a mentegetődző kifogások mögé iparkodnak bújni sokan a kötelességteljesítések elől akkor, ha egy kicsit meg kell állani a sarat Krisztus elvei mellett. Ő volt a legbuzgóbb apostola a «dicsértesség»-kel köszöntés szépséges eucharisztikus szokásának. A néhai Zichy Nándorné — aki tudvalevőleg mindig hangsúlyozta ezt a szép katolikus szokást — örökébe lépett és elsősorban példájával — alázatosan köszöntött mindig, mindenkit a zárdában, a kongregációban, mozdította elő e köszöntés használatát.

A példája értékesebb minden hercegi koronánál. Vagy mondjuk inkább úgy, hogy hercegi koronájának az ő nagyszerű példaadásai lesznek a gyémántjai. Itt különösen az ő páratlanul kedves modo-

rára és lebilincselő közvetlenségére gondolunk, amely környezetére annyi derűs boldogságot árasztott. *Soha senkivel nem érezte magas rangját, maga volt a nyájasság és szolgálatrakészség szeretetteljes megtestesülése. A krisztusi szeretet mindenkit meghódító arisztokratája volt Hohenlohe Klodvigné. És ez jobban hódított minden tiszteletkeresésnél, mert a mélyesleges tisztelet mellett mindenkinek a szeretetét is megnyerte; nagy szíve magához vonzotta embertársainak szívét. Az Úr Szívének melege áradt ki lényéből, azért sereglettek köréje a kongreganista hölgyek és vették körül őt csevegő gyermekként, mint jóságos anyai barátjukat. Ott is voltak az Oltáregyesület választmánya terjesztőnői és a kongreganisták közül temetésén annyian, mint sehol máshol temetéseken. De a temetésen láttuk azt is, hogy nemcsak az Üllői-úton ismerték ennek a nagyasszonynak erőnyeit és tapasztalták jótéteményeit, hanem más egyesületekben is, ahol tevékenykedett. A mélyen sujtott hitves kívánságára csendes temetés, hatalmas corteoval nőtt impozánssá, mintegy tarka uszályául a fekete koporsónak, mely a drága halottat vitte pihenő helyére.*

Voltak sokan szegények is, akiket szinte aggályosságig menő gondossággal gyámoltott. Hallottam valakitől, hogy még ha önmagának könyvet vagy más szórakozást akart szerezni, mindig lelkiismeretesen mérlegelte, nem kell-e inkább a szegényeknek adni vagy valamely jótékony célra fordítania a kérdéses összeget. A fényűző, nagyravágó önzéssel szemben az erénynek mily fönséges példája!

De beszélnie kell az Örökimádás-templomnak is, amelynek az Oltáregyesület állandó támogatásán kívül oly gyönyörű és szó szoros értelmében királyi ajándékokat adott. A néhai Erzsébet királynétól — akinek udvarhölgye volt — kapott ékszereiből és briliánsaiból gyönyörű barokk szentségmutatót csináltatott s az Örökimádásnak ajándékozta. (Ezzel tartjuk most az Úrnapi körmenetet az Örökimádásban.) Piros selyem, applikált színaranyrózsákkal díszes udvari köpenyéből elragadóan szép miseruha készült. (Ezt minden évben egyszer, a pünkösdi 7 órai szentmisén használjuk az Örökimádásban.) Ajándékozott azonkívül egy vecseryepalástból, miseruhából és négy dalmatikából álló hófehér és pehelykönnyű selyemornatust is az Örökimádásnak. Ezekon kívül számtalanszor nyitotta ki erszényét önkéntes jószívűséggel és anyai gondoskodással.

És ne gondoljuk, hogy ez a jó lélek nem szenvedett. Érték ezt a jóságos szívet az élet kegyetlen országútján nagy fájdalmak, keserű csalódások is, amelyeket szinte királyi lélekkel viselt és az Úrhoz való hűségében egy cseppet sem ingatták meg őt.

Azért bármennyire fáj is szeretetreméltó egyéniségétől megválnunk, bánatunk fölött ott csillog az öröm, annak az életnek szépséges jutalma fölött, amely «szem nem látta, fül nem hallotta boldogságot» tartogat bizonyára

kedves halottunk számára is. Imádkozzunk érte, hogy az Úr kegyelme minél előbb ragyogtassa föl számára az örök világosság boldogító napját és nyerve el jöcselekedeteinek, nemes példájának, Istenhez hű életének bőséges jutalmát.

Dr. Mátrai Gyula.

Primicia az Örökimadásban.

Július 31-én Primicia lesz az Örökimadás-templomban. Minden primicia kimondhatatlan nagy dolog, mert egy új Krisztus papja áll az evangélium, a lelkek szolgálatába. Minden primicia áldozatnak és idealizmusnak liliomos odaborulása Jézus szentséges Szívére. De az Örökimadás-templomnak idei, júliusi primiciája egyedülálló nagy dolog, mert egy magyar fiú, kit a szentségi Jézus a munkaműhelyből választott ki és Kinába vitt, hogy ott a pogány Sárge-tenger megtérítésének apostola legyen, ajánlja fel az első ünnepélyes szentmiseáldozatát.

Az Örökimadás-templom. Jézus közelségének és köztünkvalóságának záloga. Program, mely a köztünk időző Jézust tényleg életünk tengelyévé teszi. Mert mit ér egy életelv, életigazság, életigéret és valóság, hacsak könyvben, ünnepnapon, parádés alkalmakkor vibrál meg előttünk; ha olyan, mint a szépen bekötött imakönyv, mely után csak sátoros ünnepeken nyúlnak.

Luther valamelyik levelében írja, hogy nagyon szeretné Krisztus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben törülni, mert ezzel nagy bosszúságot okozna a pápának, de a szentírási szöveg kényszerítő ereje nem engedi. Később a lutheranizmus mégis eldobta az Eucharisztia igazságát, de a Szentírás kényszerítő ereje tovább is hirdeti, hogy a szentségi kenyér Krisztus teste és a szentségi táplálék isteni életnek kenyere a lélek számára és a katolikus hívek milliói ma is belőle szívják hithűségüknek és buzgóságuknak kegyelmét épügy, mint az ősegyház katakombás keresztényei. Az angol protestantizmus nagy belső válsága, mely a parlament elé került imakönyvharcban éleződött ki annyira, hogy a világsajtó is tudomást szerzett róla, jórésben az Oltáriszentség visszahozatala körül forog. A szentírási szöveg kényszerítő ereje előbb-utóbb utat tör magának, de utat tör magának főképen azon krisztusi misszió révén, melyet épen az Oltáriszentség teljesít. Krisztust, mint életforrást és megújhadást, az Eucharisztia tartja uralmon, nemcsak az Egyházban, hanem azon kívül eső világban is, legyen az protestantizmus vagy pogányság.

Az Oltáriszentség a legnagyobb missziós érték Krisztus megismerése és elterjedése érdekében. Aki azt mondta önmagáról: én vagyok az út,

az igazság és az élet, azt nem könyvek fogják a világ és az ember szívébe állítani, hanem az életet árasztó Oltáriszentség, mely Krisztus megváltó szeretetének és életadásának legnagyobb himnusza.

Asszisi szent Ferenc a nap-himnuszban dicsőíti a napot, mert általa Isten szeretete szóródik szét a világban. Micsoda himnuszt kell akkor zengeni az Oltáriszentségről, melyben Jézus szeretete önmagát, isteni életének gazdagságát árasztja el a lelkekben.

De minden himnusznál szebb és értékesebb beleállani az Eucharisztia szolgálatába és apostolságába. Ezen a vágányon dolgozik Krisztusért az Oltáregyesület, eucharisztikus szövetség, Mária-reparatrix élet, engesztelés, örökimádás s mindenekfelett a Krisztus papja. Mikor az Úr itt járt a földön, legfőbb s legelső gondja volt eszméi és kegyelmi eszközei számára papokat, apostolokat nevelni. A nagy lélek és papnevelő most az Oltáriszentségben is keresi azokat a szíveket, amelyek apostolságára, papságára vállalkoznak. És az Örökimádás műve és temploma e téren is kell, hogy eredményt érjen el. Ministránsaiból és gyakran áldozó ifjúságából nem egy hivatást-fakasztott ki a legméltóságosabb Oltáriszentség. Sőt ott működő papságának lelkét is állandóan cizellálja és finomítja. Csak a jó Isten a megmondhatója azon lelki hatásoknak és felemelésnek, melyben a templom lelkésze részesül, mikor naponta, éveken át viszi reggel fel a trónusra, este vissza a tabernaculum csendjébe a szentségi Urat!

Jézus az Oltáriszentségben formálja a kisdiaákot, a kispapot és nagypapot. És ha sírtok, hogy kevés a papi hivatás, hozzátok az ifjúságot a szentségi kenyérhez és mindjárt sűrűbbek lesznek a hivatások. Sok ifjúnál a «lélek kész, de a test gyenge» ezen hivatáshoz. De a szentségi kenyér a kész lelket olyan erőssé teszi, hogy a test is örömmel vállalja azt az etikát, amelyet az Egyház kíván attól, aki Krisztus testének szolgálatát teljesíti.

De Jézus az Oltáriszentségben, itt a budapesti Örökimádásban nemcsak kisdiaákot, kis- és nagypapot formál, hanem egy kis villanyszerelő-inasból az eucharisztikus szövetség nyüzsgő első tagjaiból kínai misszionáriust nevelt. Ez voltaképen az első magyar misszionius, kit az Úr maga keresett ki a senki fiaiból, hogy papi fejlődésének első mozzanataiból a pogány apostolság mártírgondolatának éljen. És ez a kiválasztás az Oltáriszentség misztikus munkája és az Örökimádás-templom műveinek krisztusi prestige-e.

A kis villanyszerelő pedig lelkeket fog szerelni; egész új, ferdeszemű, sárgaképzű külsőben járó pogány lelkeket fog beszerelni abba az isteni áramba és életfolyamatba, mely a kereszténység, mely az evangélium, mely Krisztus, Krisztus mindenekfelett a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Dr. Tiefenthaler József.

Emlékeimből

III.

ZARÁNDOKCSAPATTAL találkoztam az utcán s míg előttem elhaladtak, lelki szemeim előtt elvonult szívem féltve őrzött kedves emléke, az én első zarándoklatomnak színes képe. Igen, így mentünk mi is. Elöl a megkoszorúzott feszület, mögötte a máriás lobogó — keresztjét épen így csókolgatta akkor is a napsugár — aztán vezető papságunk és végül mi, a hívősereg. Az országút izzó fehér pora perzselte a lábainkat, arcunk

verítékben fürdött s a fáradtság ellankasztotta még az imát is ajkunkon. Minél tovább haladtunk, annál inkább bomlottak fel a szépen indult sorok; fehérhajú, aranszívű öregjeink el-elmaradozva totyogtak; gyermekek nyugósködő sírása hangzott fel minduntalan, amibe beleveszett az őket csitító anyák fáradt sóhajtása. Még csak kora délelőtt volt, de a nap oly forrón tűzött, hogy szinte ájulásszerű kábultságban gépiesen lépkedtünk... végre az egyik útkanyarulatnál, zöld falombok között megcsillant a kegytemplom fehér fala. Ó, hogy éledtünk fel egyszerre, mint egyenesedett ki minden hajlott hát, milyen boldogan mosolyogtunk össze és milyen egy szívvel-lélekkel szakadt föl az ének: Ó «Szűzanyánk feléd sietnek Évának árva gyermeki»...

Mintegy feleletül, üdvözetül megkondukt zengőn a torony mindkét harangja, feltárult a főbejárat széles ajtaja s a zárda főnöke fehér karing-

ben, apró, siető léptekkel jött elének, papjainkat jobbról is, balról is arculesókolta.

«Krisztus édes békecsókja ez — szaladt keresztül rajtam a gondolat — amellyel vendégszerető hajlékának küszöbén minden hozzá siető lelket fogad, a nyitott ajtók is mint ölelésre tárt karjai hívogatnak a benn fehérrel megterített asztalhoz, királyi szent lakomára.» És milyen jó hús volt a mezei virágok és rezeda illatával telt egyszerű falusi templomban, milyen fölséges pihenés esett a szűkrezabott fapadon és milyen szomjasan itta be tikkadt lelkünk a szentbeszéd jeligéjét: «Jöjjetek Hozzám mindnyájan, kik fáradtak és terhelve vagytok és én megenyhítlek titeket»...

Mintha az orgona is szebben szólott volna ott, mint idehaza; az oltár csengője is oly édesen csilingelt, mintha a szívem imáját zenésítette volna meg. Boldogjőzés érzés töltött el s én az oltár felé sokszor suttoztam: «Jó nekünk itt lenni, Uram.»

Szentmise végeztével a templomot körülvevő magaslaton telepedtünk meg. Valóságos bibliai kép volt! Ugy helyezkedett ott a sok száz ember, mintha a hegyi beszédre készülődnek. Máig sem tudom, illúzió volt-e, a szívem vágya varázsolta-e oda a dombon túlra azt a fehér ruhás, nyulánk alakot, vagy talán papjaink egyike gyönyörködött onnan a színpompás képben, de nekem úgy tetszett, hogy a szellő hangot is hoz: «Szánom a sereget». De nem, nem hiszem még sem, hogy csak a szellő incselkedett velem, hiszen amint körülnéztem, már a gondviselő, jóságos szeretet örök csodája is megisméltódott: a megszánt sereg apraja, nagyja megelégedett boldog mosollyal szelte, ette a kenyeret...

* * *

Mire merengésemben eddig a képig jutottam, a zarándokok már messze, messze jártak.

Király Ödönné.

Hangok egy lélek szentélyéből.*

«Miután Isten jelenlétébe helyezkedtem, nagy összeszedettségbe merültem, amely kiáradt testemre is olyannyira, hogy külsőleg szinte érzéketlenné váltam. Ezen állapot egész ájtatosságom alatt megmaradt.

Lelkemben a Szentostyában az isteni Szív sugárzani kezdett és betöltte egész lélkemet, mely szűknek bizonyult számára. Ugy volt jelen, mintha dicstrónon ülne. Uralmát éreztem. «Akarom, hogy megismertess és megszeretess» adta értésemre. Én feleltem, ahogy tudtam: Uram, vannak teológusaid, szónokaid, kiváló zárdaszűzeid, hogy lehetnék hát akkor épen én, szegény kis méltatlan semmiség, aki Téged megismertesselek és megszeretesselek... pedig sikerült neki: két leánya reparatrix apáca lett!

* Egy nemrég elhunyt-minta családnyának naplójából.

Könyörülj, Uram, rajtunk és nyilatkoztasd ki minél inkább, — minél többeknek Szívedet. — Hogy biztos légy afelől, hogy én beszélek hozzád, nagy lelki szegénységbe foglak juttatni... Ki írhatná le lelkem örömét...

Meggyőződve szentségimádásom elégtelenségéről, azon voltam, hogy ne maradjak egyedül nyomorúságomban. Ne engedd, Uram, hogy elszaladjak Tőled. Az Úr akkor úgy tűnt fel előttem, mint isteni kérő az én semmisségem és nyomorúságaim közepett, hogy a Szentháromsághoz eucharisztikus szívének mélységes adorációjával könyörögjön és így pótolja az én szentségimádásom tökéletlenségeit.

A legméltóságosabb Oltáriszentség emléke annyi édességgel jelentkezik bennem és annyi erőt ad, hogy lelkem ennek hatása alatt egészen feléje fordul. Ez az édesség olyan, mintha a méz sugárként jönne valakinek az ajkáról. Lelkem először egészen elmerült abban az édességben és örömben, amelyet a legméltóságosabb Oltáriszentség nyújt; azután úgy tettszett nekem, mintha valami izzó tárgy közeledett volna keblemhez és közölte volna velem hevét. Lelkembe pedig belevilágított a kegyelem és megtudtam, hogy ezen hevületem sohasem fog enyhülni, hacsak a vallásosság érényeinek gyakorlásában nem.

Az Úr Jézus megértette velem, szívének mily nagy öröme telik abban, ha a lelkek szeretetének szentelik magukat és szívükbe fogadják Őt a szentáldozásban. Azután megmutatta nekem Önmagát úgy, mint Izaiás írja le őt: a nép bűnével terhelt, amint kiönti szíve fájdalmát, hogy vigaszt leljen reá. Az Úr nagy leverten adta tudtomra, hogy mekkora szívfájdalma a tőle távol élő, agonizáló és halott lelkek miatt..., hogy szálnalmat kell éreznem lelkiismeretlenségük és megvetésük fölött és meg kell hallanom a segélyt kérő szót..., fel kell áldoznom magamat értük az Ő szenvedésével való egyesülésben oly mértékben, amily mértékben csak lehetséges. Végre bízam rendületlenül a szentek egységében és azok érdemeinek a lelkek javára fordíthatásában.

Franciából: M.

«A Jézus Szíve iránti megkérlelés és engesztelésnek annál több és nagyobb gyümölcse lesz, mennél tökéletesebben felel meg a mi önfelajánlásunk az Úr áldozatának, vagyis mennél tökéletesebben tudjuk Neki áldozni szeretetünket és vágyainkat és sikerül megfeszíteni testünket azon misztikus módon, mint ahogyan az apostol tanítja.»

XI. Pius «Miserentissimus Redemptor» enciklikájából.

Oltáregyleti élet.

A beszámolók, melyek az elmúlt év végétől folyton érkeztek be a Központba, igen örvendetes eredményekről szólnak és az Oltáregyesület jövőjét illetőleg a legszebb távlatokat nyitják a szemlélő előtt.

A hajdudorogi gör. kath. egyházmegyei oltáregyesületek egym. igazgatójának, Melles Géza kanonok úrnak jelentéséből tudjuk, hogy az oltáregyesületek (ebben az egyházmegyében 45 helyen) tagjainak száma szépen gyarapszik s ebben nagyban közrejátszik azon örvendetes lelkenedés, melyet a hívek a Központ szép egyházi szereinek megérkeztekor éreznek. Ennek kapcsán hangsúlyozni kívánjuk, hogy *fontosnak tartjuk az ajándékba kapott tárgyaknak a hívek előtt való bemutatását.* Ilyen alkalommal egy pár szó az Oltáregyesületről sok buzgó új tagban teremhet a szentségi Jézus dicsőségére új gyümölcsöt. Szívesen lépnek a hívek olyan egyesületbe, melynek áldásait kézzelfoghatólag tapasztalják.

A kalocsai Oltáregyesület az idén is kifejezte a Központtal való szolidaritását s ennek bizonyosságául természetben egy teljes felszerelésű ka-

zulát küldött 1927. évre szóló adományképen. Kiállításunkkal kapcsolatban egy szegény templom kapta.

Amerikából, Cleveland, Pittsburg és Lorain O.-ból kaptunk beszámolót és dolláros adományokat. A clevelandi beszámolóból, melyet Berta t. nővér küldött, ideiktatjuk a következőket:

A szent Imre hitközség Oltáregylete Cleveland West. Sid. alakult 1925 febr. 1-én. Azóta minden évben febr. 5-én a 40 órás szentségimádás alkalmával megújítják fogadalmukat közösen. Minden hó első vasárnapján közös áldozás van. Szóval igyekeznek a szabályok szerint teljesíteni mindent. Gyűlés is van minden hónapban. Közös imákat is végeznek, csupán az órai imákat jobbnak láttuk dátum szerint beosztani, nem órák szerint. Minden napra ez idő szerint esik négy imádója az Úr Jézusnak. Nem kötöttük órához, csak naphoz. Remélem, nem járunk el szabálytalanul, ha nem kötjük órához. Sajnos, nem támogathatjuk a Központot, mert itt is nagy küzdelemmel kell előteremtteni a hitközség kiadásainak fedezéseit. Iskola- és zárdaépítés volt a múlt években,

plébános urunk egy kiváló lelkiismeretes és ügyes gazdálkodó, de nem kapott annyi kölcsönt, hogy minden kiadást fedezzen. Így még eddig a 120.000 dollár kamatját sem fizethette. Az egyleteknek kell összegeíteni. Mindig dolgoznak a hitközség javára. Azért csak nagyon keveset tudunk segíteni. Talán majd idővel jut oda is. Most csak egy-egy példány folyóiratot kapunk, de kérnénk vagy 10 példányt, mert néhány kért. Mindenkinek jár egy katolikus helybeli lap, azért nem forszirozzuk ezt. Szegény a nép, nem dolgoznak.

M. Berta nővér.

Ezen szerény beszámolóval kapcsolatban meg kell hálásan említenünk, hogy az amerikai magyar egyházközségek, a főntebbi nehézségek ellenére is, segítenek bennünket.

A szentségi Úr Jézus fizesse meg nagylelkűségüket.

Ugyane beszámoló kapcsán legyen szabad hangsúlyoznunk, hogy a tagok nevének (pl. Imelyi Zoltánné, Erzsébet) beküldése föltétlenül szükséges, mert a búcsúk elnyerése a központi törzskönyvezéshez van kötve. Bár jobb és szabályszerűbb, hogy ne csak a napja, de az órája is legyen megszabva a szentségimádásnak, mégis megnyugtathatjuk amerikai testvéreinket, hogy ha nem is tudják mindig ugyanazon órában tartani szentségimádásukat, a fő az, hogy kötelezettségüknek eleget tegyenek.

Diszoklevelet — melyet kívánatra minden fiókoltáregyesület kaphat — *Loraini Ohio* és *Pittsburgba* küldöt-

tünk az idén. Az ilyen oklevelet azután az Oltáregyesület gyűlés-helyiségében, vagy a sekrestyében kifüggesztik s állandó dokumentumul szolgál az utókornak arra, hogy az illető helységben az Oltáregyesület az Egyház előírásainak megfelelően erigáltatott (megalakított).

Budapestről a fiókoltáregyesület szorgalmas és eredményes munkásságáról tanuskodnak a beszámolók.

A Krisztinaváros Oltáregyesülete állott ez évben teljesítményeit tekintve a budapesti fiókok között első helyen. Özv. Bozin Ferencné tartalmas és szép titkári jelentéséből közöljük a következőket:

Az Oltáregyesület tagjai is kétirányú munkálatot fejtenek ki. Először Mária tisztjét, midőn az Úr szentélye iránti buzgalomban találkoznak, mintegy az Ő tisztelgő őrségét képezve az Ő hajléka előtt, melyet választott magának e siralom völgyében — a mi vigasztalásunkra.

Legszöbben nyilvánul meg ezen hódolata az Oltáregyesületnek az Úr Jézus iránt a *havonként megtartott első vasárnapi Szentségimádás alkalmával, déli tizenkét órától este hétig*. Bizonyára nagy öröm az Úr Jézusnak a Szentségimádás alkalmakor jelentkező adórálok tömege. Eddig mindig hárman töltötték be a tisztséget, de tekintve a nagy számban jelentkezőket, febr. óta már négyen végzik óránként az imádást a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt. A Szentségimádás lefolyásának egyik legszebb momentuma az ünnepi szónoklat, este 1/26 órakor, melyre mindig sikerült egy-

egy illusztris szónokot megnyerni, nevezetesen januárban: P. Marton Bernát, szent domonkosrendi atya, februárban: Krywald Ottó prelátnak, érseki főbiztos, márciusban és áprilisban: P. Szabó Piusz tábori plébános, májusban: Unyi Bernardin ferencrendi atya, júniusban: dr. Angyal Kálmán tabáni apátplébános, júliusban: dr. Tille Gyula budavári segédlelkész, augusztusban: dr. Cziklay Aladár hittanár, szeptemberben: dr. Vincze Alajos főtisztelendő, októberben: P. Omerovich Tamás S. J. atya, novemberben és decemberben: P. Szabó Piusz, aki egy sorozatos folytatólagos előadást tart a legméltóságosabb Oltáriszentségről. A jó Isten bőséges áldását kérjük a buzgó szónokokra, akik igazán önzetlenül és páratlan szeretettel végezték feladatukat. A nagy-pénteki Szentségimádást szintén az Oltáregyesület tagjai látják el nagy buzgósággal és áhitattal. Az első pénteki szentséges mise közös szentáldozással szintén az Oltáregyesület ünnepe. Az Oltáregyesület rendezte múlt évben április 4., 5. és 6-án templomunkban a lelkigyakorlatos konferenciákat, melyeket P. Csávossy Elemér jézustársasági rendtart. főnök tartott.

A mindenkor zsúfolásig megtelt templom, utána számos magába szállás és megtérés mutatta, hogy az elvetett mag nem kősziklára esett, hanem termékeny talajra jutott. Még hitvédelmi konferenciákat is rendeztünk, melyet október 25-től 29-ig P. Omerovich Tamás S. J. atya

tartott a különféle szektákról. Ismerve P. Omerovich szónoki mivoltát, nem is kell mondani, milyen érdeklődés, mutatkozott ezen nagyarányú és fontos konferenciákon. Ezen sokirányú hitbuzgalmi akciók megrendezését az Oltáregyesület hölgytagjai végzik főtisztelendő lelki vezetőnk és özv. Pethő Gyulánéval az élükön, semmi fáradságot sem kímélve, utóbbi egészsége kockáztatásával munkálkodik, hogy minden példás rendben és baj nélkül folyjon le. Áldja meg őt a jó Isten és tartsa meg őt még soká nekünk, adja meg neki azt az örömet, hogy még sok-sok eltévelyedett bányát lásson befutni a Jó Pásztor aklába. Az Oltáregyesület különben testületileg résztvesz minden egyes hitbuzgalmi mozgalomban. Ott van zászlója alatt minden körmenetben, amelyet plébánia templomunkból vezetünk s amelyeknek szép rendezése Eibel Antal főtanácsos úr érdeme. Résztvett azonkívül az országos Eucharisztikus körmeneten főt. Pálfi Lajos igazgató úr vezetésével, ezenkívül az oltáregyesületi Központban megtartott orsz. nagygyűlésen.

Áttérek most Márta munkálkodására. Először minden héten kedden munkadélután tartunk itt a zárdában. Mielőtt beszámolómat tovább folytatnám, elsősorban hálás köszönetét fejezi ki az egyesület a tisztelendő főnöknőknek, annak is, ki felsőbb parancsra eltávozott körünk-ből s annak is, aki jelenleg közöttünk van, hogy oly odaadó buzgósággal és szeretettel iparkodnak megköny-

nyíteni nehéz feladatunkat. A munkadélutánok vezetése Ferencsik Jánosné és Havas Ferencné kezében voltak, de mivel Ferencsik Jánosné jelenleg gyengélkedik, egy időre lemondott a munkavezetéséről. Amikor hálás köszönetét fejezi ki az egyesület nagy buzgóságáért, azt kívánjuk, hogy minél előbb láthassuk a munkálatok élén. A vezetést jelenleg Havas Ferencné egyedül végzi, a jó Isten adjon neki egészséget és erőt nehéz feladatának betöltésére. A munkálatok tavaly leginkább javításokból álltak, de új munkák is készültek. **Úgy határoztunk, hogy a jövő nagygyűlésre a készített munkákból egy kis kiállítást rendezünk.** Több új oltárterítőt is kaptunk jószívű adakozóktól, özv. Nádor Sándornétól művészileg horgolt csipkéket, Havas Jánosnétól egy tabernákulum-terítőt.

Az Oltáregyesület hűlgytagjai ügyelnek a templom tisztaságára és arra, hogy az egyházi ruhák mindig jókarban legyenek. A templomban a szobrok, a sekrestye, az oratorium és a chorus tisztántartási munkái el vannak osztva, különösen nagy gondot fordítunk az oltárookra. Az Oltáregyesület ft. helyi igazgatója súlyt helyez arra, hogy az oltárok gondozását ki-ki maga lássa el, ne bizza azt avatatlan kezekre. Ezt mindenki megtiszteltetésnek vegye s ne tekintse azt szolgálai munkának. A fentemlítettékből tehát látjuk, hogy az Oltáregyesület kiveszi részét egyházközségünk minden hitéleti és szociális mozgalmából. *Meg kell még említenem, hogy a hívek által beszo-*

gáltatott tagdíjak, melyeket a terjesztők az oltáregyesületi könyvecskébe bejegyeznek, az utolsó fillérig beszo-
gáltatjuk a Központnak, az önkéntes adományokat azonban, amit a hívek saját templomuknak adományoznak, templomi célokra és egyéb kiadásainkra fordítjuk. Nagy hálával vagyunk Mts. Prelátus úr, szeretett elnökünk iránt, aki igazán szíven viselve az egyesület ügyeit, megértőleg támogat minket minden törekvésünkben. Köszönetet mondunk kedves elnöknek, aki mindenben jó példával vezet, köszönetet mondunk igen tisztelt helyi igazgatóknak, aki semmi fáradtságot sem kímélve, viszi előre a szent ügyet. Kérjük k. Elöljáróinkat, tartsák meg ezután is az egyesületet jóindulatukban s álljanak buzgó munkálkodásukkal továbbra is az egyesület élén. A jó Isten áldja meg igyekezetüket.

Végül pedig kérjük az Urat, vezessen minél több buzgó tagot Egyesületünkbe, éreztesse továbbra is szent áldását velünk, fogadja kegyesen szolgálatunk szerény áldozatát, akár imádkozunk, mint Mária, vagy dolgozunk, mint Márta, hogy mindig tágabb körökben és bensőbb áhitattal: „Áldassék végnélkül a legméltóságosabb Oltáriszentség”.

A *tabáni* Oltáregyesület munkaéve szintén igen szép eredményeket mutat fel. Beszámoló közgyűlésükön, jan. 23-án, megjelent és beszédet mondott a Központ képviselőjében dr. Mátrai Gyula Őszentsége tb. t. káplánja, az Örökimádás lelkésze, aki személyesen győződött meg a

beszámolóval kapcsolatban arról, hogy Tabán katolikusai szeretik a szentségi Jézust és a «fiók» *Szegedy Maszák Aladárné* elnöknő és *Lacza István dr.* igazgató vezetése alatt a legnagyobb harmóniában él és működik közre a Központtal az Úr nagyobb dicsőségének szolgálatára. A beszámolóból ideiktatjuk a következőket:

«Mielőtt Fiók-Oltáregyesületünk működéséről beszámolnánk, hálás érzésekkel kell megemlékeznünk lelki igazgatónk, ft. Radiczky Sándor távozásáról, aki más kerületbe történt áthelyezése folytán megvált Fiók-Oltáregyesületünk vezetésétől.

Radiczky főtisztelendő úr kezdetől fogva vezette Fiók-Oltáregyesületünket és önzellen, áldozatkész munkájával nagyban elősegítette az egyesület fejlődését. A tagok őszinte hálaival és szeretettel őrzik eltávozott igazgatójuk emlékét. A lelkiigazgatói tisztességgel az országos Igazgató úr önméltósága megbízta *dr. Lacza István* hittanár urat, aki két hónap óta vezet és igazgatja egyesületünket már is látható eredménnyel.

Fiók-Oltáregyesületünknek az elmult munkaévben kifejtett tevékenységéről az alábbiakban számolunk be:

A legméltóságosabb Oltáriszentség imadására tagjaink minden hó III. vasárnapján gyűlnek össze plébániatemplomunkban 4-től 6 óráig és ájtatos imáikban kérik az Eucharisztikus Jézus kegyelmét a lélek megerősítésére. Az adorációval kapcsolatos beszédet felváltva tartották egyházi vezetőink.

A havi közös szentáldozáshoz tag-

jaink minden hó III. vasárnapján, reggeli misén járulnak. Krisztus Urunk születését tagjaink az éjféle szentmise alatt végzett közös szentáldozás felajánlásával ünnepelték.

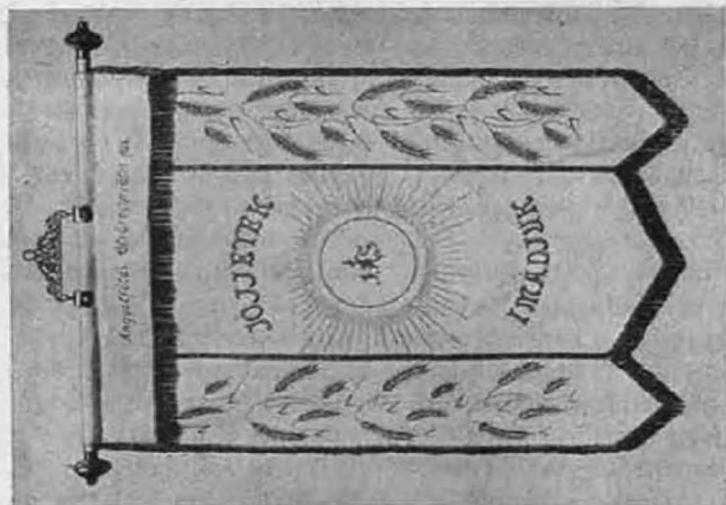
Hogy az emberek bűnei által elhanyagolt és megbántott Eucharisztikus Jézus iránti hódolatunknak a rendes havi adorációs órákon kívül is kifejezést adhassunk és lelki elmélyülésünket az Oltáriszentség imádása által elősegítsük, febr. 27., 28. és márc. 1-én reggel 9-től este 7-ig engesztelő szentségimádást végeztünk. Templomunkat e 3 nap alatt állandóan tömegesen látogatták a hívek és a 3 nap délutánjain 5 órakor *P. Kelemen Krizosztom O. S. B.* által tartott magas szárnyalású szentbeszéd a hívő lelkek százait vonzották az Úr Jézus színe elé.

Tagjaink lelki életének mélyítését ebben az esztendőben is a tabáni Fiók-Oltáregyesület által rendezett lelkigyakorlatok szolgálták. Ápr. hó 5., 6. és 7-én este 6 órakor ft. *P. Kelemen Krizosztom O. S. B.* által vezetett lelkigyakorlatainkon a tabáni hívek nagy számban vettek részt, úgyszintén ápr. 8-án reggel a lelkigyakorlat résztvevői közös szentáldozáshoz járultak. A lelkigyakorlatot befejező szentmisét mélt. és főtiszt. *Csiszárík János v.* püspök úr olvasta.

A legméltóságosabb Oltáriszentség iránti mély tisztelettel hódoltunk az egyházmegye által jún. 13-án engedélyezett szentségimádási napon is, amikor tagjaink felváltva végezték az adorációt.

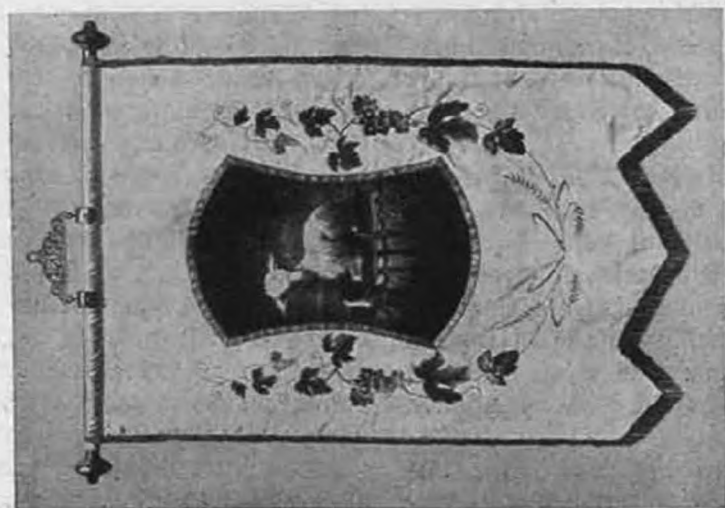
Az Eucharisztia iránti lelki odaadásunkat nemcsak az adorációk alatt nyilvánítottuk, hanem minden

sével. A legméltóságosabb Oltáriszentség szolgálóihoz híven rendben tartottuk plébániatemplomunk összes

(elője)

Az angyalok öltáriszentségi zászló

(háttulja)

szenstséges körmeneten, mint az Eucharisztikus Jézus hűséges szolgálói, kísértük Őt lelkiigazgatónk vezeté-

oltárait, azokat állandóan virággal és gyertyával láttuk el, gondoztuk és javítottuk a templomi ruhákat

és fehéremüket, melyeknek mosását is a tagok végezték.

Plébániatemplomunknak 3 stólát és 5 drb. vászomból készült stólavédőt ajándékozott elnöknőnk.

A taksonyi plébániatemplomnak egy vélumot, a sukori templomnak egy stólát javított elnöknőnk és alelnöknőnk és a szent Benedek-rend budapesti székházának pedig egy piros czulát készítettek egyesületi tagjaink.

A Központnak is segítettünk templomi ruhák és fehéremük készítésénél. Nagypénteken a keresztrefeszített Megváltót gyertyák és virágok tömegével halmozták el tagjaink a szentsír előkészítésénél. A szentsírban elhelyezett legméltóságosabb Oltáriszentség előtt pedig tagjaink felváltva imádkoztak.

Úgyszintén templomunk védőszentjének, szent Katalinnak ünnepe tagjaink díszítették fel és látták el összes oltárainkat virággal és gyertyával.

Ebben az évben könyvtárunk is gyarapodott néhány könyvvel, most már 73 könyvünk van.

Tagjaink áldozatkészsége az idén is a súlyos megélhetési viszonyok dacára sem lankadt el. Mindenki készséggel hozza el adományát az Eucharisztikus Jézusnak, felajánlva azt.

Csak fizető tagjaink száma alig akar emelkedni, mert Tabán szegény lakossága a szerény hozzájárulást sem tudja szükös jövedelméből előteremteni. Tagjaink száma 250. Ezek közül meghalt 8, elköltözött 10.

Rendes havi gyűlésünkön minden hó IV. hétfőjén a szokásos ima és lelkiolvasmány után a folyó ügyeket és közös munkát beszéltük meg.

Nagy esemény volt egyesületi életünkben a jan. 31-én tartott rendkívüli ülésünk, melyen mélt. és főt. Mészáros János érseki ált. helytartó úr, a központi Oltáregyesület igazgatója, Kiss Aladárné öméltsága, a központi Oltáregyesület alelnöke és Pesthy Kálmánné öméltsága, a központi választmány tagja vettek részt, hogy betekintést nyerjenek a központi Oltáregyesület egyik szerény hajtásának, a budai fiókegyletnek működésébe, melynek minden egyes tagja át van hatva az egyesület magasztos céljától.

A nyári szünet előtt munkaévünket ez idén is a lurdi Barlang kápolnában felajánlott szentmisével és közös szentáldozással fejeztük be.

Az elmúlt esztendő szerény bevételeiről és kiadásairól csatolt zárszámadásunk nyújt tájékoztatást.

És most, midőn kicsiny Oltáregyesületünk szerény működéséről beszámoltunk, hozzáfűzzük azt a virágcsokrot, melyet az elmúlt esztendőben buzgó tagjaink lelke termelt és az összefűzött 607 hétköznapi szentmise és 1827 szentáldozás, 788 önmehtagadás és másokért való 868 imafelajánlás, mind arról tesz tanúságot, hogy lelkünk át van hatva a vágytól ilyen szerény áldozatokkal is hűségesen szolgálni az Eucharisztikus Jézust.»

A városmajori kicsiny templom alacsony iveri alatt is nagy buzgóság

lakozik és hódol a szentségi Jézusnak az ottani Oltáregyesület lángoló-lelkű tagjai révén.

«Az egyesület minden hó első vasárnapján d. u. 5—6-ig tartja közös imaóráját, amelyen a tagok kevés kivétellel mindenkor résztvesznek.

A felnöttek imaóráját megelőző félórán a buzgó és lelkes helyi-igazgatóinktól megalakított eucharisztikus gyermekszövetség — amely mult év novemberében «Szív Gárdá»-val bővült — tartja közös elmélkedő ájtatosságát.

1927 május havában dr. Mátrai Gyula pápai káplán vezette a közös imaóráit.

A terjesztőnk gyűlését minden hó második és negyedik péntekjén tartjuk d. u. 4 órakor a városmajori «Szociális Misszió» házában. Ez alkalommal a központi O. E. *gyűlésein megjelent tagok hűen és pontosan referálnak az ott hallottakról.*

Minden hó második és negyedik keddjén közös munkaórákat tartunk d. u. 3—5, amelyeken az egyházi ruhák a legnagyobb gonddal, körültekintéssel és szakértelemmel javíttatnak.

Az oltár díszítését hetenként felváltva 2—3 oltáregyesületi hölgy végzi.

A megalakulás óta a tagok száma: 156; meghalt 2; elköltözött 4; kilépett 2.

A tagoktól adományozott összeg 1 évre általában 1—3 P között változik.

1924. évben ... 192.000 K-t

1925. « ... 1,330.000 «

1926. évben ... 1,727.000 K-t
1927. « ... 180 P-t
küldtünk a Központnak.

A mult év folyamán a Központhoz intézett folyamodványunkban előterjesztett kérésünkre 1 aranykelyhet, 1 misekönyvet és 1 lila miseruhát kaptunk.

Őszi munkaprogramunk megkezdése előtt szeptember hónapjában a Fiók-Oltáregyesület 17 tagja a celli Szűzanyához zárandokolt, hogy ez évi munkánkra a Boldogságos Szűz hathatós pártfogását és áldását kérje. A kegyhelyen a kirándulás valamennyi tagja a szentgyónás és szentáldozásban nyert kegyelmekkel megerősödve, megcsonkított hazánkat Szűzanyánk oltalmába ajánlotta. Egyben kértük, legyen buzgó támogatónk kicsi templomunk megnagyobbítása körül támadt nehézségek leküzdésénél.

Mind az alakuló, mind a beszámoló gyűlésen oly szerencsések lehettünk dr. Mészáros János prelátus és érseki helynök urunkat körünkben üdvözölhetni. Köszönjük szíves megjelenését és fáradozását, és kérjük reája az Isten áldását és irántunk való további szeretetét.

Jelentésemet e fohással fejezem be: «Áldassék és imádtassék szüntelen Jézus isteni Szíve az Oltáriszent-ségben».

Budapest, 1928 január hó 31-én.
Főterjesztő és helyi elnök: özv. Sávoly Jánosné.

Itt említjük meg, hogy a Városmajori Oltáregyesület igazán krisztusi lelkű és Jézus Szíve szerinti igazgató-

ját, lovag *Kriegs-Au Emil* plébános Őminenciája a bíboros hercegprímás előterjesztésére a Szentatya magas kitüntetésben részesítette, midőn számfelüli titkos kamarásává nevezte ki őt az elmúlt hóban. Szívbeli örömünk és szeretetünk kíván neki sok-sok áldást és lelki örömet, különösen abban az egyesületben, melynek élén a fáradhatatlan *özv. Sávoly Jánosné* őnagyméltóságával együtt oly buzgón dolgozik. Ad multos annos!

Angyaljöldön Uhlár Béla plébános úrral együtt főleg *Berta Jánosné* úrnő és *Király Ödönne*, az Örökimádás kedvelt tollú munkatársa szorgoskodik az Oltáregyesület élén, az eucharisztikus Jézus dicsőségére. Jelentésükből álljanak itt a következő sorok:

«A nehéz megélhetési viszonyok minden egyesület működésére zavarólag hatnak, de seholsem okoznak oly nagy nehézséget, mint a szegény kerületekben. Mi, akik elismerten a legszegényebb külvárosi egyházközséghez tartozunk, mégis hálás örömmel zárjuk le ezt a küzdelmes évet, mert Isten segítségével ez az év is bőséges lelki kincseket és szép anyagi eredményt hozott. Bár a tagok száma ez évben csak 15-tel emelkedett, ezt az a körülmény magyarázza, hogy a munkáscsaládok alkalmaztatási helyeik szerint gyakrabban változtatnak lakást — mivel csak albérleti szobákat bírnak — s így sok tagunkat alig 4—5 hónap után már el is veszítjük. De hisszük, hogy eltávozásuk nem jelenti az Oltáregyesület-

ből való kilépést, hanem a nálunk megalapozott eucharisztikus életnek még bensőségebb folytatását új egyházközségükben. Közös szentáldozásunk és szentségimádásunk pontosan minden hó 2-ik vasárnapján volt 4—5-ig, amikor a padsorokat nemcsak az Oltáregyesület tagjai töltötték be, hanem a társegyesületek és hívek közül sokan olyanok, akik szentségimádásainkat megszerették és hacsak tehetik, résztvesznek azon. És hogy az Úr Jézussal való ilyen mélyebb, bensőségebb kapcsolat mennyire átforgalmazza a legegyszerűbb munkásszíveket is, azt bizonyítja az, hogy a heti, sőt napi áldozók száma egyre szaporodik és az Oltáregyesület tagjai a főt. helyi igazgató úrtól az egyórai szentségimádás helyett egésznapos imádást kértek bevezetni, amit azonban, mindnyájunk sajnálatára, a vasárnapi esküvők miatt nem lehetett megvalósítani.

Oltárunk egész éven át soha virág nélkül nem volt, templomunk és az egyházi ruhák gondozottak, a Betlehem és a szentsír tagjaink adományából valósággal pazarul díszes és a jó lelkek, minden szegénységük mellett, áldozatkészek.

Beszereztünk templomunknak 8 drb. új stólat (5 drb.-ot az öt egyházi színben, 1 keresztelei, 1 beteglátogatási és 1 temetéshez szükségeset), 3 drb. papi bíretumot és 2 keresztelei kabátkát.

Ajándékképen kaptuk a következőket: 1 drb. festett fehérselyem antipendium, 1 karing, 1 oltárterítő,

1 áldoztatópadterítő, 3 drb. csipke-terítő a monstancia alá, 3 drb. misc-könyvtartóra való terítő, vázák és virágtartó edények. Az Oltáregyesület a polgári leányiskolában vasárnaponként felállított kis oltárra 2 drb. antipendiumot és 6 drb. vászonterítőt ajándékozott.

Havi munkaórákon javítottuk az összes egyházi ruhákat, a folyó évre tervbevéttük új egyházi ruhák készítését is. Az elért eredményekért Istennek legyen hála és örök dicsőség!

Herminamezőn 1928 márc. 25-én alakult meg az Oltáregyesület. Fekete vasárnapon az egyházközség lelki vezetője, főt. Mihalovits. Zsigmond plébános úr az Oltáregyletbe jelentkező tagokat egybegyűjtötte, hogy végérvényesen megszervezze a VII., Hermina-mezői egy. közs. Fiók-Oltáregyesületét.

E szervező gyűlésen a tisztikar tagjai lettek: Elnökigazgatónk: *Mihalovits Zsigmond* pléb. úr, főterjesztőnk: *Kucsera Mihályné*, terjesztőnk: *Hilbert Rezsőné*, *Koller Jánosné*, *Szigetváry Istvánné*, *Kamocsay Ferencné*, *Kiss Andrásné*, *Nagy Jánosné*, *Nemes Gézőné* és *Lacsik Vincéné*, pénztáros: *Csonka Ferencné*. Igazolványait a Központ állította ki.

Az Oltáregyletbe jelentkezett tagok száma: 104.

Ezektől tagdíj címén 169 pengő 20 fill.: azaz — egyszázhatvankilenc — pengő és húsz fillér folyt be, melyet a tagok névsorával együtt a Központba beszolgáltattak.

Elnök ismertette az Oltáregylet

rendeltesét, annak kettős célját, szabályait és munkarendjét. Szép tartalmas beszéddel buzdította a jelentkező tagokat összetartásra és a vállalt kötelezettségek pontos befartására. Megállapodás szerint a tagok minden hó 1-ső vasárnapján egész nap, reggel 7 órától este 6 óráig $\frac{1}{2}$ órás felváltásban szentségimádásra, este 6 órakor pedig közös imádásra jönnek össze, melyen az igazgató beszédet mond. Az új Oltáregyesület évi jelentése a következő:

«A Mindenható kegyes segítségével végre egy kis szervezetté tömörülve, megalakult a VII., Herminamezői egyházközség Oltáregyesülete. Tiszteletteljes jelentésünkben a következőkről értesítjük a központi Oltáregyesület főtisztelendő Vezetőségét.

Egyházközségünk területe messze kinyúlik Budapest határáig. A periferiakon lakunk, hol a kis házak, üres telkek, majd mezőség és szántóföld váltják fel egymást. Nagy területen kevés a lélekszám! Templom nem volt sehol a láthatáron! A lelkek jóformán parlagon nőttek fel, nem kereste fel őket senki. A gyenge vállalási alapon álló családokat átgyúrta, formálta a forradalom, a kommün. Éjt-napot egygyé téve göröngyös, töretlen utakon járva, sikerült összehívni, csoportosítani a híveket, kimerítő fáradság után végre meg volt törve a nagy közöny s ma már Isten segítségével, a multhoz viszonyítva, aránylag virágzó hitélet uralkodik kislétszámú egyházközségünkben. Ennek a nagy munkának eredménye

a 100 tagot számláló Oltáregyesület is, mely mellé 5 kongregáció és 1 Rózsafüzértársulat sorakozik. Legnagyobb bajunk az, hogy nagyon, de nagyon szegények vagyunk. Ami pénz eddig összegyűlt, azt a templom és oltár céljaira kellett fordítanunk. Templomi vászon és egyéb ruhaművekből, ami kevés volt, az is avult; tekintettel az elmúlt évek szomorú gazdasági viszonyaira, nagyon nehéz volt a legszükségesebb ruhamennyiséget is előállítani, ezeket részben a begyűlt pénzből, részben az Oltáregylet hölgyei ajándékozták. Így ajándékozás útján nyertünk 12 ministránsruhát, több kehely- és kéztörülőkendőt, albát, több karinget, 3 antipendiumot, több oltárterítőt, 1 kazulát, 1 baldachint és több apróságot. Minthogy baldachinunk nagyon egyszerű volt, azt az Oltáregylet hölgyei újra hímeztették, a költség nagy volt, azért tudtunk a Központnak csak kisebb összeget beszállítani. A tagok havonta munkaórát tartanak. A templomi fehérmű tisztántartásáról gondoskodnak, ezt jelenleg egy jólelkű egyleti tagunk vette teljesen a felügyelete alá. Egymásik összehordja, összegyűjti a virágokat, templom-oltárunk télen-nyáron mindig friss, szebbnél-szebb virággal ékeskedik. Úrnapi körmenetünk 4 gyönyörűen feldíszített oltárát a Városligetben állítjuk fel. Húsvét előtt mindig lelkigyakorlatokat tartunk.

Ez képezi jelentésünket, mely anyagiakban szerény, de ismétljük, hogy nagyon, de nagyon szegények va-

gyunk s kérjük a jó Mindenhatót, hogy áldja meg munkánkat, hogyha anyagiakban nem is, de legalább lélekben annál gazdagabbak legyünk.»

Nagyon bizunk e buzgó egyházközség Oltáregyesületének jövőjében. Ahol a töretlen ugaron oly szép virágok teremnek, mint Hermina-mezőn látjuk, ott az Oltáregyesület biztosan a hitélet melegágya leend.

A Menekültek Nemzeti Könyörgő Templomának Oltáregyesületéről Péterfi József lelkész ezt írja: 1926 nov. 28-án alakult meg 30 taggal. 1927 végén tagjaink száma 81, akik két csoportba vannak beosztva egy-egy terjesztőnő vezetése alatt. A terjesztőnők figyelmeztetik a tagokat kötelességeikre s ők szedik össze havonként a kegyes adományokat. Minden hónap negyedik vasárnapján Szentségimádást tartunk reggel 1/29-től este 6-ig. A tagok a kitett Oltáriszentség előtt végzik elvállalt imaórájukat. Este 6 órakor a helyi igazgató rövid elmélkedést tart az Oltáriszentségről, mely után ünnepélyes litánia és áldás következik. Ez a nap mindig ünnep templomunkban.

Az alakuló gyűlésen kívül kétszer tartottunk összejövetelt az összes tagok és négyszer a terjesztőnők számára, amelyeken az aktuális dolgokat beszéltük meg.

Részvettek tagjaink a körmeneteken jelvényeikkel és égő gyertyákkal.

A befolyó kegyes adományokból 96 P-t a Központba küldöttünk, a többi pedig Szentségimádáskor az oltár díszítésére és egy-két hiányzó

templomi tárgy beszerzésére fordítottuk.

Örömmel jelenthetjük, hogy tagjaink nagy buzgóságot fejtenek ki az Oltáriszentség imáadásában és annak gyakori vételében. Nagy nyereség templomunkra, hogy az Oltáregyesület megalakult és működik.

A *Budapesti X., Kada-utcai Fiók-Oltáregylet* szépen fejlődik, működik. Programját a helyi viszonyoknak megfelelőleg igyekszik megvalósítani. Szentségimádkor a tagok az imádkozás szépségét és emberi méltósághoz illő voltát igyekeznek néma példájukkal a lelkekkel megértetni, megkedveltetni és elterjeszteni. Szegényes kápolnánk és oltárunk hiányos felszerelése nagyon sokszor váltja ki lelkünkben a bámulatos áldozatkésziséget és ügybuzgóságot. Minden szerdán d. u. munkaórát tartanak özv. Varjú Kálmánné elnöknő lakásán, hol egyházi fehérneműket varrogatnak szorgalmasan. A Központba is elküldtük csekély, szegényes adományunkat. Az Oltáregyesület leánycsoportját dr. Ottó Ilona tanárnő vezeti és a praktikus katolikus női életre oktatja őket. Minden utolsó szombaton este előkészületet tartunk a jó halálra. A gyermekcsoportunk is megfogyatkozva bár, de él, mert az iskolában helyet nem kaphatunk s a tél hidege üvegverandás folyosókon elbírhatalan volt. Isten segítségével azonban apostolkodásunkat szélesebb rétegbe is kiterjesztjük, csak még az önálló lelkészségünk jóváhagyását várjuk Hercegprímásunktól, mindnyájan epedve. *Dr. Valkony.*

Leközlöttük a budapesti beszámolókat, hogy egyrészt hálánkat és elismerésünket nyilvánítsuk az elért eredményekért; másrészt meg példának és irányításnak szántuk a különböző helyi nehézségek kiküszöbölésére s az Oltáregyesület szellemében való munkálkodásra. Az ez évben még beérkező beszámolókból azon szövegrészeket közölhetjük (helyszűke miatt), amelyek különös aktualitással bírnak.

Uj Oltáregyesületek. A *veszprémi* egyházmegyéből dr. Kiss György teológiai tanár, egyhm. igazgató úr a következő új megalakulásokat jelenti:

1. *Balatonberény* (posta és vasút helyben), Somogym. Megalakulás ideje: 1928 jan. 25. Közös imaóra: minden hó 2. vasárnapja d. u. Püspöki megerősítés száma: 219/1928. Tagok száma: 160 (rendes). Igazgató: Barasits Sándor lelkész.

2. *Balatonszentgyörgy* (posta és vasút helyben), Somogym. Megalakulás ideje: 1928 jan. 1. Közös imaóra: minden hó 1. vasárnapja d. u. Tagok száma: 110 (rendes). Tagsági díj: 50 fill., befolyt 50 P, mely be is küldetett. Igazgató: Németh János vörsi plébános, kinek mindenkori helyettese a vörsi káplán, kire a balatonszentgyörgyi leányközség gondozása tartozik.

3. *Ságvár* (posta helyben), Somogy-megye. Megalakulási ideje: 1928 jan. vége. Közös imaóra: minden hó 1. vasárnapja. A tagok gyűjtése még folyamatban van. Igazgató: Ravasz István plébános.

A szombathelyi egyházmegyében a következő helyeken alakult meg, illetve szerveztetett újjá az Oltáregyesület: 1. Rábagyarmat. 2. Baltavár. 3. Csenye. 4. Bozsók. 5. Szentléránt. 6. Hegyfalu. 7. Táplánfa. 8. Szentkirály. 9. Gerse. 10. Bögöt. 11. Szepetnek. 12. Páka. 13. Hosszúpereszteg. 14. Körmend. 15. Nick. 16. Ják. 17. Szócse. 18. Vasszécsény. 19. Nádasd. 20. Felsőszilvagy. 21. Millei. A tagok névsorát és az egyes helyekről a megalakulásról szóló jelentéseket dr. Tóth József prelátnak kanonok egyh. igazgató úr küldötte be, akire az egyházmegyében megindult oltáregyesületi szervezkedés jelentős munkatöbbletet ró, melyért a szentségi Jézus áldása legyen jutalma ömértóságának. Az egyházmegyében a zsinati törvénykönyv 166. §-a értelmében kötelező az Oltáregyesület minden plébánián, azért a jelzettekön kívül még új megalakulásokra is számíthatunk. Hisszük, hogy ezen új alakulatok a plébános urak igaz öröme új buzgóságot és nagy lelkiéletbeli fellendülést fognak eredményezni minden plébánián.

Kerepesen az Oltáregyesület 1928. évi febr. havában alakult meg Kardoss Béla kerepesi plébános és Sanek Izabella rk. tanítónő, mint főterjesztő vezetője mellett. A tagok számszerint 100-an vannak eddig, úrinők és földműves asszonyok, leányok, de csak a serdültebbek. Minden hónap második vasárnapján tartunk közös szentségimádási órát s az összes tagok részvételével végezzük fennhangon az imát. Ugyanezen a

vasárnapon van a közös szentáldozás is.

Havonként tartunk gyűlést, amelyen fontos kérdéseket vitatunk meg. A tagok beosztást nyertek a templomi oltárok gondozására. Minden héten négy tag: egy úrinő és három földművesasszony, akik a virágokat ellátják naponként friss vízzel és a tisztaságra ügyelnek. Szívesen és szeretettel végzik.

Mindezekon kívül elhatároztuk, hogy a rendes tagsági díjon felül még kézimunkával is fogunk foglalkozni. Ecéből kijött özv. Várady Elekné úrnő és bemutatta a különféle kézimunka mintákat, megígérve azt is, hogy egy hétig Kerepesen fog tartózkodni, hogy a tagok közül kiválogassa az ügyeskező nőket és azokat bevezesse, illetőleg megtanítsa az oltáregyesületi kézimunkák készítésére. Kisebb javítási munkák már folyamatban vannak addig, míg a Központból kapott anyag feldolgozásához hozzáfoghatnak. Tehát úgy lelki, mint testi munkát akarnak végezni, hogy a szentségi Úr Jézusnak minél nagyobb örömet szerezhessünk. Eddig az «Örökimádás» c. folyóiratból csak egy példány jár, de idővel több fog elfogyni. «Jézusom Örömmöm» c. gyermeklapot a jövő tanév elején óhajtom terjeszteni az iskolásgyermekek között. Egyesületünkben a legpéldásabb rend, egyetértés és szeretet uralkodik és idővel csak erősödni fogunk a különféle erények gyakorlásában. Tagok névsoráról, valamint a pénztár kezeléséről külön naplót vezetünk.

Segítsen minket a szentségi Úr Jézus a megkezdett munkánkban. Teljes tisztelettel: *Kardoss Béla* plébános, az Oltáregyesület vezetője.

Oltáregyleti kultúrdélután volt Pünkösöd vasárnapján Alsódabason. Örömmel jelenthetjük, hogy az érdeklődés nemcsak nem-, hanem *rang-különbség* nélkül is megnyilvánult. Sőt a közeli községekből is jöttek érdeklődők, kiknek megjelente szintén fokozta bennünk a katolicitás (egyetemlegesség) tudatát. Tárgysorozatunk minden pontja a legméltóságosabb Szentségről szólt. Így a felolvasások: Az Oltáriszentség iránti buzgóság magyar őseinknél. Az Oltáriszentség jelképei sírköveken. A pelikán-madár mondája. Az oltár kincsét a hit nyitja meg. Iskolás növendékeink is szerepeltek Kemeses, Surjánszky, Lévy és Pap bácsi a tárgyra vonatkozó költeményeivel és két-, három- és négyszázéves magyar Oltáriszentség-énekekkel. Az első siker arra bátorít, hogy máskor is és gyakrabban megtegyük, hisz tárgyunk kimeríthetetlen. Legfőbb segítségünk oltáregyletünkben.

Özv. Komlóssy Istvánné úrnő, ki két éve Alsódabason, úgy most Gyónon és Újhartyánon keltette új életre apostoli lelkületű fáradozásával, buzgó taggyűjtéseivel az Oltáregyletet. S mint értesülünk, fáradozásait tovább folytatja a környék többi hitközségeiben. (Hasonló rövid jelentéseknek az «Örökimádás»-ban mindig szívesen adunk helyet.)

Boldogkőváralján, ahol már 1883 óta működött az Oltáregyesület, most

Ladomérszky Miklós esperes-lelkész úr buzgólkodása folytán — teljesen a központi szabályok szerint — újjáalakult. Az igen szegény hívek anyagi viszonyaira való tekintettel, az esperes-lelkész úr óhajára, az ottani oltáregyesületi tagok évi adományának összegét 24 fillérben elfogadta a Központ. Egyebütt az évi adomány legalább 1 P, csak amelyik tag ezt sem bírja teljesíteni, attól a tehetsége szerinti bármily kis összeg is elegendő ahhoz, hogy az Oltáregylet lelki javaiban részesedjék.

Szent István-napi Országos Körmeneten a Budapesti Országos Középponti Oltáregyesülethez tartozó fiók-oltáregyesületek ez idén és ezután mindig külön nagy csoportot alkotva, vesznek részt. Még pedig olyképen, hogy a nagy központi zászló alatt a központi választmány jelenlevő tagjai, a központi terjesztőnk és a központi házban működő kongregációk tagjai vesznek részt. Utána az egyes plébániai fiók-oltáregyletek saját zászlaik alatt a plébániáknak máskor is szokásos rangsora szerint vonulnak fel a Szentjobbhoz legközelebbi csoportot alkotva a központi főzászló elővittele mellett. Gyülekezés a Szent György-térnek a királyi palota előtt levő részén, az újságokban és plakátokon jelzendő indulási idő előtt félórával.

Az «Örökimádás»-ra és «Jézusom Örömm»-re (utóbbinak szeptemberben kezdődik és júniussal végződik az évfolyama) mindig többen és többen fizetnek elő, ami bármennyire örvendetes, még mindig nem az az

